

România sub MCV

Octombrie 2022

Mai avem mult?

FUNKY CITIZENS

România și Mecanismul de Cooperare și Verificare în lumina adoptării legilor justiției în Parlament

SUMAR EXECUTIV

Guvernul a promis că va respecta recomandările MCV, GRECO și ale Comisiei de la Veneția, dar proiectele de lege **nu au reușit să facă acest lucru în unele domenii cheie**. De asemenea, proiectele de legi nu au avizul Comisiei de la Veneția deși Guvernul a promis prin Programul său de guvernare 2021-2024 că le va trimite împreună cu acesta în Parlament.

Procesul legislativ accelerat nu face bine. Argumentul că procedura urgentă se face în interesul ridicării MCV a fost folosit și în 2009 pentru adoptarea Codurilor de procedură penală și penală, precum și a Codului de procedură civilă și civilă. Acest lucru a dus la **multe prevederi neconstituționale** și a afectat un număr semnificativ de cazuri de corupție la nivel înalt. **Un astfel de exemplu foarte recent este decizia ÎCCJ din 25 octombrie 2022.**

Unele dintre amendamentele de ultimă oră au rezolvat unele dintre problemele ridicate de proiectele inițiale (în special unele legate de Inspekția Judiciară), dar, din păcate, nu ne aduc mai aproape de linia de sosire legată de MCV, mai ales când vine vorba de **numirea și revocarea sau promovarea judecătorilor și procurorilor de rang înalt**.

Ministrul Justiției și coaliția de guvernământ au recunoscut în repetate rânduri că actualul pachet de legi ale justiției este unul „echilibrat” sau un „**compromis**”, maximul care ar putea fi atins în condițiile actuale. Nu că respectă standardul de independență judiciară sau că a rezolvat problemele rămase în temeiul MCV. Ca și cum independența judiciară ar putea fi parțial atinsă sau supusă negocierii politice.

CONTEXT > cum a apărut MCV

Mecanismul de Cooperare și Verificare (MCV) a [fost stabilit la momentul aderării](#) României la UE în 2007 ca o **măsură tranzitorie** pentru a facilita eforturile continue ale României de a-și reforma sistemul judiciar și de a intensifica lupta împotriva corupției, care urma să fie încheiată atunci când toate criteriile de referință aplicabile României vor fi fost îndeplinite în mod satisfăcător.

ANNEX

Benchmarks to be addressed by Romania, referred to in Article 1:

1. Ensure a more transparent, and efficient judicial process notably by enhancing the capacity and accountability of the Superior Council of Magistracy. Report and monitor the impact of the new civil and penal procedures codes.
2. Establish, as foreseen, an integrity agency with responsibilities for verifying assets, incompatibilities and potential conflicts of interest, and for issuing mandatory decisions on the basis of which dissuasive sanctions can be taken.
3. Building on progress already made, continue to conduct professional, non-partisan investigations into allegations of high-level corruption.
4. Take further measures to prevent and fight against corruption, in particular within the local government.

Momente-cheie

Din 2007, România a înregistrat în mare parte un progres constant, dar două puncte de cotitură cheie pun sub semnul întrebării angajamentul față de reforme și voința politică de a atinge obiectivele de referință.

Primul astfel de moment a fost în iulie 2012, când o coaliție de guvernământ formată din PSD și PNL-PC (atunci într-o Coaliție numită USL - Uniunea Social Liberală) a adoptat Ordonanțe de Urgență care afectau independența justiției, statul de drept, precum și Direcția Națională Anticorupție. Acest lucru a condus la o [reacție imediată din partea Comisiei Europene](#) și la inversarea sau retragerea acelor măsuri.

În [ianuarie 2017](#), Comisia a întreprins o evaluare cuprinzătoare a progresului pe parcursul celor zece ani ai mecanismului, a înregistrat progresele înregistrate între timp și a stabilit douăsprezece recomandări specifice care, atunci când sunt îndeplinite, ar fi suficiente pentru a pune capăt procesului MCV. „Lista restanțelor” MCV din 2017 a solicitat îndeplinirea recomandărilor rămase într-un mod ireversibil, dar și să nu inverseze cursul progresului pentru cele deja îndeplinite.

Totuși, imediat după acest Raport de progres, noul guvern condus de PSD a adoptat o Ordonanță de Urgență care afecta lupta împotriva corupției și care a dus la proteste uriașe de stradă. De atunci, acel Guvern a început un asalt asupra justiției, cu propuneri de modificare a pachetului așa-numitelor „legi ale justiției” (Legea 207/2018 pentru modificarea Legii 304/2004 privind organizarea judiciară; Legea 234/2018 pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii; Legea 242/2018 pentru modificarea Legii nr.303/2004 privind

statutul judecătorilor și procurorilor; legile au fost modificate în continuare prin Ordonanțe de Urgență a Guvernului în 2018 și 2019 + Secția specială a fost remodelată prin [Legea 49/2022](#) pentru modificarea Legii 304/2004) și la codurile penale și de procedură penală. În cele din urmă, legile justiției au fost modificate în Parlament în 2018.

În următoarele evaluări din cadrul MCV, au fost notat mai degrabă regrese:

Nov 2017	Nov 2018	Oct 2019	2020	2021
Progrese în ceea ce privește unele recomandări, dar și faptul că avântul reformei a fost pierdut, avertizând asupra unui risc de redeschidere a problemelor pe care raportul din ianuarie 2017 le considerase închise.	Evoluțiile au fost inversate sau au pus sub semnul întrebării ireversibilitatea progresului, astfel încât au fost făcute recomandări suplimentare.	A salutat intenția Guvernului român de a reseta abordarea, dar a regretat că România nu a adresat toate recomandările.	Nu există raport de progres în cadrul MCV, dar continuă monitorizarea și apare primul <i>Raport privind statul de drept</i> .	Progrese în ceea ce privește recomandările MCV rămase și prudență față de faptul că autoritățile române vor transpune angajamentele în măsuri legislative și de altă natură concrete.

Statul de drept în general și independența justiției, restabilirea luptei împotriva corupției și faptul că „În domeniul justiției și al statului de drept, cel mai important obiectiv național este finalizarea monitorizării României prin Cooperarea și Mecanismul de verificare (MCV)” sunt incluse în [Programul Guvernului](#), cu care a preluat mandatul la sfârșitul lunii decembrie 2021.

Guvernul României se angajează să asigure armonizarea legislației privind organizarea și funcționarea Justiției în acord cu principiile din instrumentele internaționale ratificate de România, precum și cu luarea în considerare a tuturor recomandărilor formulate în cadrul mecanismelor europene (MCV, GRECO, Comisia de la Veneția, Raportul CE privind statul de drept) și a deciziilor CCR.

În acest sens, Guvernul se angajează să finalizeze proiectele de lege privind organizarea și funcționarea sistemului judiciar generic denumite „Legile Justiției” și să le transmită Parlamentului în vederea adoptării, însoțite de avizul Comisiei de la Veneția, consultată în acest scop.

“Legile justiției”

Pachetul celor trei legi privind sistemul judiciar au fost punctele majore din cauza cărora a fost notat regres în cadrul MCV. În timp ce Ordonanțele de Urgență au fost abrogate și modificările la codurile penale (care afectează lupta împotriva corupției) sunt încă suspendate, cele trei legi au fost modificate în urma unui proces legislativ dur.

Adoptarea și prevederile acestora sunt cheia pentru atingerea obiectivului de referință 1 (independența judiciară și reforma judiciară) și au un impact important și asupra criteriului de referință 3 (combaterea corupției la nivel înalt) din cadrul MCV. Pe lângă ele, codurile penale fac și ele parte din puzzle. Totuși, iată unde ne aflăm în ceea ce privește progresul în acest domeniu în [cel mai recent Raport MCV \(2021\)](#) și unde suntem cu noile legi adoptate de Parlamentul României:

RECOMANDARE**STATUS****Garanții legale pentru independența sistemului judiciar****Recomandare****2018**

**Revizuirea legilor
justiției ținând cont
pe deplin de
recomandările din MCV
și emise de Comisia de
la Veneția și GRECO.**

Sunt mai multe domenii în care legile Justiției nu respectă recomandările din MCV (și le vom analiza mai jos).

Cu toate acestea, este important de reținut și faptul că recomandările emise de Comisia de la Veneția și GRECO sunt, de asemenea, ignorate. [Raportul ad-hoc GRECO privind România](#) recomandă în mod clar următoarele:

- „i) impactul modificărilor asupra viitoarei structuri de personal a instanțelor și parchetelor să fie evaluat corespunzător, astfel încât să fie luate măsurile tranzitorii necesare și
- ii) normele de implementare care urmează să fie adoptate de CSM pentru viitoarele decizii privind numirea judecătorilor și procurorilor într-o funcție superioară să prevadă criterii adecvate, obiective și clare ținând cont de meritul și calificările efective.”

Probabil că cele mai importante și mai importante arii problematice sunt cele introduse prin [Legea votată cu privire la statutul judecătorilor și procurorilor](#).

– 1 –

Numirea judecătorilor, inclusiv în funcții de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În loc să se întoarcă la unele prevederi apreciate înainte de 2018 sau să dezvolte criterii meritocratice, legea adoptată are mai multe prevederi care reprezintă un regres:

- Procedura de numire (Capitolul VI, secțiunea 1) constă într-o probă cu obiectul evaluării hotărârilor judecătorești întocmite de candidați (de către o subcomisie formată din doi judecători ÎCCJ, numiți de președintele ÎCCJ și un profesor universitar, numit de către Secția pentru judecători) și un interviu susținut în fața Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.
- Institutul Național al Magistraturii este complet ocolit și rolul președintelui ÎCCJ crește (ca membru al Secției pentru judecători și prin numirea directă a majorității membrilor subcomisiei de evaluare a hotărârilor judecătorești întocmite).
- Prin menținerea probei interviu și renunțarea la proba scrisă pentru verificarea cunoștințelor juridice se relativizează standardele profesionale, se mărește doza de subiectivitate.
- Funcțiile de conducere (președinte, vicepreședinte, președinți de secție – art. 142) la ÎCCJ pot fi ocupate de judecători care au activat în instanță de cel puțin 2 ani și nu au avut sancțiuni disciplinare împotriva acestora în ultimii 3 ani. Ei trebuie doar să prezinte un plan managerial într-un interviu în fața Secției pentru judecători a CSM, care are deplină discreție în desemnarea candidatului preferat.

– 2 –

Promovarea efectivă la curțile de apel, tribunale și parchetele de pe lângă acestea, precum și în funcții de conducere pune în pericol independența magistraților

În acest domeniu, problemele sunt generate în principal de diferențele semnificative dintre promovarea efectivă și promovarea pe loc:

- Concursul de promovare efectivă (art. 139) constă în susținerea unei probe cu scopul de a evalua activitatea și conduita candidaților în ultimii 3 ani de activitate efectivă; evaluarea este subiectivă și condusă de membrii unei comisii desemnate la propunerile președinților curților de apel
- Procedura de promovare pe loc (art. 132-138) este mai meritocratică, prin examen scris și prin examen practic; evaluarea include actori externi precum cei de la INM, dar această procedură pare să-i favorizeze pe cei preferați de președinții curților de apel etc.
- În contextul competențelor extinse pentru președinții instanțelor de judecată și primii procurori, procedurile de promovare devin din ce în ce mai supuse influenței unui cerc restrâns de influență.

Recomandare

2017

Punerea în aplicare a unui sistem robust și independent de numire a procurorilor de rang înalt, bazat pe criterii clare și transparente, având sprijinul Comisiei de la Veneția.

Recomandare

2018

Respectarea avizelor negative din partea Consiliului Superior cu privire la numirea sau revocarea procurorilor în funcții de conducere, până la introducerea unui nou cadru legislativ în conformitate cu recomandarea 1 din ianuarie 2017

Acest punct a fost întotdeauna unul controversat, care a fost semnalat ca atare de multe rapoarte de progres în cadrul MCV. Din păcate, soluția propusă (în Legea cu privire la statutul judecătorilor și procurorilor) nu ține cont pe deplin de necesitatea unei proceduri care să depășească orice îndoială de ingerință politică, nici de realitățile de pe teren.

- Art. 144-149 a instituit procedura de numire a procurorilor de rang înalt, procedură dominată de facto de Ministrul Justiției. Aceste condiții se aplică pentru funcțiile de procuror general-șef, prim-adjunct al procurorului general, procuror general adjunct, procuror-șef și adjuncți ai Direcției Naționale Anticorupție (DNA) și Direcției de investigare a crimei organizate și terorismului (DIICOT), precum și pentru toți președinții de secție din aceste Parchete.
- Candidații trebuie să aibă cel puțin 15 ani de experiență și sunt evaluați pe baza unui proiect managerial, a muncii anterioare și, în principal, printr-un interviu condus de Ministrul Justiției.
- Chiar dacă Secția pentru procurori de la CSM este implicată în procesul MJ (are doi membri care participă la comisia de interviu) și prin interviul și emiterea unui aviz cu privire la candidații propuși, deciziile acestora pot fi ignorate de către ministru. de Justiție. Art. 148 dă clar posibilitatea ministrului de a intervieva din nou candidatul care primește aviz negativ de la Secția pentru procurori a CSM și de a continua procedura de numire indiferent de situație.
- Propunerea Ministrului se transmite în continuare Președintelui, care poate refuza o singură dată o propunere (o diferență față de reglementarea de dinainte de 2018 care nu punea o astfel de limită)
- Această procedură contravine recomandării clare a MCV de a „[stabil] un sistem robust și independent de numire a procurorilor de top, bazat pe criterii clare și transparente, având sprijinul Comisiei de la Veneția”. Îndeplinirea acestei recomandări „va trebui, de asemenea, să asigure garanții adecvate în ceea ce privește transparența, independența și controalele și echilibrele, chiar dacă decizia finală ar rămâne la nivel politic”.
- [Avizul precedent al Comisiei de la Veneția](#) legat de aceste prevederi rămâne valabil: „Noul sistem, care permite Președintelui să refuze o numire o singură dată, face ca rolul ministrului Justiției în astfel de numiri să fie decisiv și slăbește, mai degrabă decât asigură, verificări și echilibrări. Sistemul actual [n.a. înainte de amendamentele din 2018], prin implicarea a două organe politice, permite echilibrarea diferitelor

influențe politice. Acest lucru este important deoarece președintele, spre deosebire de ministrul justiției, nu aparține neapărat majorității”

- Sistemul de numire propus trebuie citit împreună cu procedura de revocare asociată aceluiași funcții (art. 172) care întărește dominația ministrului justiției. Procedura de revocare poate fi declanșată de ministru din proprie inițiativă sau ca urmare a unei sesizări a adunărilor generale ale procurorilor instituției respective sau a procurorului general-șef sau a procurorilor șefi ai DNA/DIICOT.
- Indiferent de opinia CSM, Ministrul Justiției poate demara procedura de demitere și o poate trimite Președintelui, care nu o poate refuza decât din motive de legalitate. Decizia poate fi atacată de procurorul revocat în procedură de urgență la ÎCCJ.
- Astfel, posibilitatea ca ministrul Justiției să aibă în mod explicit posibilitatea să ignore un aviz negativ al Secției pentru procurori a CSM atât în numirea, cât și în revocarea înalților procurori, ignoră recomandarea anterioară a Comisiei de la Veneția că „ar fi important, în în special în contextul actual, să consolideze independența procurorilor și să mențină și să sporească rolul instituțiilor, precum Președintele sau CSM, capabile să echilibreze influența ministrului” precum și recomandarea GRECO „ca procedura de numirea și revocarea pentru cele mai înalte funcții de procuror, altele decât procurorul general, în temeiul articolului 54 din Legea 303/2004, includ un proces atât transparent, cât și bazat pe criterii obiective, iar Consiliului Suprem al Magistraturii i se acordă un rol mai important. în această procedură.”
- Aceste prevederi prezintă un interes deosebit și în lumina condiționalității legate de investigarea și urmărirea penală a cazurilor de corupție la nivel înalt, efectuate prin DNA. Istoria recentă arată că procesele de numire și eliberare din funcție a procurorului șef al DNA pot duce la ciocniri politice importante cu impact asupra luptei împotriva corupției.

Recomandare

2018

Chiar dacă s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește transparența procesului legislativ legat de adoptarea legilor justiției, nu același lucru se poate spune cu privire la predictibilitatea procesului și la posibilitatea asigurării unei dezbateri parlamentare reale:

- Deși perioada de consultare publică pentru proiectul de pachet privind „legile justiției” a fost lungă, proiectele au suferit multiple modificări care

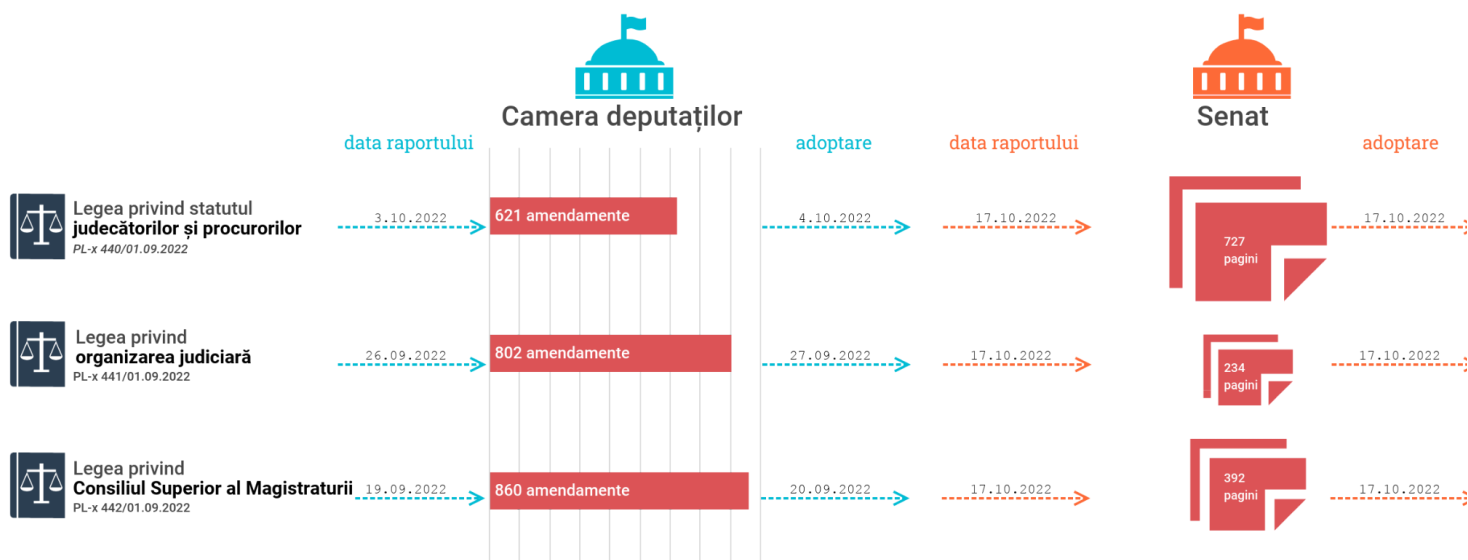
Pentru a îmbunătăți în continuare transparența și predictibilitatea procesului legislativ și pentru a consolida garanțiile interne în interesul ireversibilității, Guvernul și Parlamentul ar trebui să asigure o transparență deplină și să țină seama în mod corespunzător de consultările cu autoritățile și părțile interesate relevante în procesul decizional și legislativ privind Codul penal și Codul de procedură penală, pe legile corupției, pe legile integrității (incompatibilități, conflicte de interese, avere nejustificată), pe legile justiției (care țin de organizarea justiției) și pe Codul civil și Codul de procedură civilă, inspirându-se din transparența în luarea deciziilor instituită de Guvern în 2016.

duc uneori la imposibilitatea urmăririi versiunii finale a textelor sau a motivului din spatele diferitelor opțiuni de politică.

- Părțile interesate din sistemul judiciar și societatea civilă au avut ocazia să participe la lucrările Comisiei speciale înființate pentru legile justiției, o îmbunătățire binevenită.
- Procedura parlamentară a fost însă excesiv de rapidă, nu doar în Comisia specială, ci și în Plenul Camerei Deputaților și al Senatului. Majoritatea amendamentelor și deciziilor au fost luate pe linie partizană.
- Având în vedere numărul uriaș de amendamente trimise, timpul alocat dezbaterii ridică serioase îndoieli cu privire la atenția acordată acestui proces de colectare a contribuțiilor de la părțile interesate și/sau de la membri ai Parlamentului.

Graficul de mai jos arată viteza cu care s-a desfășurat procesul legislativ

[Vizualizează graficul full-size pe Infogr.am](#)

Inspekția Judiciară (IJ)

Recomandare

2018

Consiliul Superior al Magistraturii să numească imediat o echipă interimară pentru conducerea Inspekției Judiciare și în termen de trei luni să desemneze prin concurs o nouă echipă de conducere în cadrul Inspekției.

Această recomandare se referă la preocupări substanțiale legate de Inspekția Judiciară, și nu doar la contextul specific al anului 2018.

Activitatea IJ a evidențiat un tipar de proceduri disciplinare împotriva magistraților care se opun în mod public direcției de „reformă” a sistemului judiciar, precum și la prelungirea mandatului echipei de conducere în afara procedurii obișnuite.

Aceste preocupări structurale rămân de abordat, inclusiv în lumina unei hotărâri a CJUE din 2021, care a statuat că legislația națională nu poate crea îndoieli că competențele unui organ judiciar responsabil cu desfășurarea de investigații disciplinare și de inițierea de proceduri disciplinare împotriva judecătorilor și procurorilor ar putea fi utilizat ca un instrument pentru a exercita presiuni sau control politic asupra activității acelor judecători și procurori.

Modificările aduse în Senat la [Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii](#) reprezintă o îmbunătățire semnificativă față de legislația actuală precum și față de forma trecută prin Camera Deputaților, dar rămân unele preocupări:

- Conducerea Inspekției Judiciare este acum numită printr-un proces mai meritocratic care include un plan de management și un examen scris

care sunt susținute de către Inspectorul șef, Inspectorul șef adjunct și directorii celor două inspecții de specialitate (pentru judecători și procurori)

- Sunt abordate unele dintre problemele ridicate în rapoartele MCV sau soluționate prin hotărâri precum CJUE, mai ales când este vorba de posibilitatea inspectorului șef de a-și menține funcția și după încheierea mandatului.
- Procedura de demitere este ceva mai echilibrată – chiar dacă procedura de demitere poate fi inițiată acum de un număr mai mic de membri ai CSM (5 pentru Inspectorul-șef și 3 pentru Directorii secțiilor de specialitate), Plenul trebuie să aprobe o astfel de cerere. Mai mult, adunarea generală a inspectorilor poate solicita și declanșarea unei astfel de proceduri. Cu toate acestea, numărul relativ redus de membri CSM care pot începe procedura poate deschide, desigur, calea presiunii asupra Inspectorului-șef.
- Posibilitatea ca Inspekția Judiciară să atace soluțiile de respingere a acțiunilor disciplinare pronunțate de secțiile disciplinare ale CSM (Art. 51) este contrară principiilor elaborate de Comisia de la Veneția.
- La fel de problematice sunt și prevederile vagi legate de posibilitatea ca secția competentă în materie disciplinară să poată, din oficiu sau la cererea părților, să modifice încadrarea juridică a abaterilor disciplinare pentru care s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare. Chiar dacă instanța disciplinară este obligată să discute cu părțile schimbarea încadrării, iar la cererea acestora, să le acorde un termen limită pentru a depune concluzii scrise privind schimbarea încadrării, această lipsă de predictibilitate poate deschide căi pentru abuz.

CONCLUZII ȘI PAȘII URMĂTORI

Graba extraordinară prin care au fost adoptate Legile Justiției a fost justificată de necesitatea ca MCV să fie ridicat într-un calendar foarte strict și de a îndeplini unele etape din cadrul Planului Național de Recuperare și Reziliență. Cu toate acestea, aceste argumente nu sunt validate de realitate:

Fact 1:

Jaloanele legate de legile justiției așa cum [apar în PNRR](#) sunt planificate pentru al doilea trimestru al anului 2023, ceea ce ar fi lăsat suficient timp pentru adevărate dezbateri parlamentare.

423	R5. Garantarea independenței justiției, creșterea calității și eficienței acesteia	Jalon	Intrarea în vigoare a „legilor justiției” (legi privind statutul magistraților, organizarea judiciară, Consiliul	Dispoziție legală care indică intrarea în vigoare a legilor justiției				Q2	2023	Noile legi ale justiției vor prevedea următoarele: (1) consolidarea independenței judecătorilor și procurorilor; (2) recrutarea și promovarea în carieră pe principii meritocritice, împreună cu consolidarea rolului Institutului Național al Magistraturii în organizarea și desfășurarea examenelor și a concursurilor;
-----	--	-------	--	---	--	--	--	----	------	--

Număr secvențial	Măsură conexă (reformă sau investiție)	Jalon/Țintă	Denumire	Indicatori calitativi (pentru jaloane)	Indicatori cantitativi (pentru ținte)			Calendar orientativ pentru atingerea jaloanelor/țintelor		Descrierea fiecărui jalon și a fiecărei ținte
					Unitate de măsură	Valoare de referință	Obiectiv	Trim	An	
			Superior al Magistraturii)							(3) funcționarea eficientă a instanțelor, a Consiliului Superior al Magistraturii, precum și a Parchetului; (4) responsabilitatea efectivă a magistraților, dar și protecția acestora împotriva oricăror interferențe și abuzuri; (5) eficientizarea inspecției judiciare, asigurarea unor garanții mai mari de independență și imparțialitate.

Fact 2:

Chiar și presupunând că legile justiției răspundeau perfect cerințelor formulate în cadrul MCV, GRECO sau de către Comisia de la Veneția, există alte recomandări ale MCV care nici măcar nu au fost abordate până acum. Cateva exemple:

- Recomandare din 2017: Codul de conduită pentru parlamentari în curs de elaborare în Parlament include prevederi clare privind respectul reciproc între instituții și clarificarea faptului că parlamentarii și procesul parlamentar ar trebui să respecte independența sistemului judiciar. Un cod de conduită similar ar putea fi adoptat pentru miniștri
- Recomandare 2018: Înghețarea intrării în vigoare a modificărilor la Codul penal și la Codul de procedură penală
- Recomandare 2018: Redeschiderea revizuirii Codului penal și a Codului de procedură penală ținând cont pe deplin de necesitatea compatibilității cu legislația UE și cu instrumentele internaționale anticorupție, precum și cu recomandările din MCV și avizul Comisiei de la Veneția
- Recomandare 2017: Faza actuală a reformei Codurilor penale din România ar trebui să fie încheiată, Parlamentul își va avansa planurile de a adopta modificările prezentate de guvern în 2016, după consultarea autorităților judiciare.
- Recomandarea MCV 2017: Guvernul ar trebui să pună în aplicare un Plan de acțiune adecvat pentru a aborda problema implementării hotărârilor judecătorești și a aplicării jurisprudenței instanțelor de către administrația publică, inclusiv un mecanism de

furnizare de statistici precise care să permită monitorizarea viitoare. De asemenea, ar trebui să dezvolte un sistem de monitorizare internă care să implice Consiliul Superior al Magistraturii și Curții de Conturi pentru a asigura implementarea corectă a Planului de acțiuni.

Fact 3:

Guvernul României și-a asumat în Programul său de guvernare că se va solicita avizul Comisiei de la Veneția și există o evaluare în curs de desfășurare în acest moment.

În acest moment, documentele care au fost transmise Parlamentului nu respectă promisiunea făcută în Programul guvernamental de a avea mai întâi Avizul Comisiei de la Veneția asupra lor. Între timp, [APCE a decis să solicite o astfel de Opinie](#). Nu este clar dacă autoritățile române vor aștepta sau nu. Dacă e să ne uităm la experiența reorganizării SIIJ, acest lucru nu se va întâmpla, ducând la o nouă incongruență în acest domeniu.